

18 april 1969

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van de bijeenkomst moet ik voor u duidelijk verklaren, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Ik neem aan dat u dit reeds wist. Zo u het niet zou weten, zo weet u het nu. U kunt dus uw eigen hersenen in beweging zetten. Ons onderwerp van heden is een uitgesteld onderwerp:

VAMPIERS IN HET VERLEDEN EN IN DEZE TIJD

Officieel is de vampier een vleermuis, waarvan men zegt dat hij bloed drinkt. Dit dier zou onder meer voorkomen in bepaalde delen van Zuid-Amerika. In Europa verstaat men onder dit begrip echter een mens, die het bloed van anderen drinkt en zich veranderen kan. Soms verandert hij zich in een vleermuis. Gelijkaardig met hem zijn de mensen, die zich heten te kunnen veranderen in wolven, de zogenaamde weerwolven, terwijl ook nog andere typen bestaan. De grootste bron van alle verhalen over weerwolven en vampiers ligt waarschijnlijk in het Zevengebergte. Hier vinden wij de meest uitvoerige verhalen over weerwolven, geheimzinnige gestalten die door de nacht dwalen en dieren, die spreken met menselijke stemmen.

Maar wat zijn deze vampiers dan volgens het volksgeloof? In de eerste plaats zijn zij levende doden. Zij kunnen alleen leven (tenzij zeer bijzondere omstandigheden optreden) in de nacht en blijven slechts in leven, zo zij buiten bereik van het directe licht van de zon blijven. Deze wezens heten ongevoelig te zijn voor alle wapens. Slechts wonden, die worden toegebracht met zilveren wapens of kogels, hebben een meer blijvende uitwerking. Om dergelijke wezens werkelijk te doden, moet men hen volgens het volksgeloof een staak van levend hout door het hart boren. Vaak wordt hierbij nog gevoegd, dat dit alleen werkzaam is wanneer het geschiedt op een kruising van vier wegen. Kortom, alles wat het volksgeloof en de overlevering ons vertellen, is een tamelijk bloederige geschiedenis.

Onderzoek in deze moderne tijd heeft uitgewezen, dat, al veranderen de mensen niet geheel en lichamelijk volgens het bekende schema van vele griezelfilms in behaarde of vliezige wezens, er wel degelijk afwijkingen bestaan, die aan deze verhalen herinneren. Het optreden van deze afwijkingen hangt inderdaad samen met de stand van de maan (men zegt wel, dat het maanlicht hormoonafwijkingen of het afscheiden van stoffen bevordert), waardoor de lijders aan deze ziektes een afwijking krijgen en zich tijdelijk dierlijk gedragen. Men heeft verder aan kunnen tonen, dat deze mensen, die tot een dergelijk bijna dierlijk gedragspatroon vervallen, moordenaars zijn (althans in vele gevallen) en aan hun daden tijdens deze toestand weinig of geen herinnering meer hebben, wanneer zij weer normaal worden. Men kan dus wel aannemen, dat de legende over vampiers, weerwolven enzovoorts, niet geheel op fantasie berust. Men heeft zelfs kunnen aantonen, dat mensen met dergelijke afwijkingen in bepaalde geslachten bijzonder vaak voorkwamen. Wanneer wij dan denken aan het huis van de overigens wel zeer legendarische heer Dracula, ontworpen (indien ik mij niet vergis) door de heer Bram Stoker, zo zien wij dat de schrijver het stamslot oriënteert in Transsylvanië, een werkelijk bestaand landschap, waar - en het is goed dit niet uit het oog te verliezen - vroeger inwijdingsscholen zijn geweest voor magiërs.

De magie maakt gebruik van vele maskers, waaronder vaak dierlijke. De zwarte magie kent onder meer mensenoffers en andere eigenaardigheden. Wanneer wij aan kunnen nemen, dat vroeger inderdaad dergelijke als dier gemaskerde figuren in dit land hebben rondgedoeld, zullen onze gedachten onwillekeurig ook uitgaan naar andere meer recente, geheimzinnige genootschappen, zoals die in onder meer in Afrika bestaan. Hier kent men de tijgermannen,

leeuwmannen, de alligatormannen, pardon, luipaardmannen, die eveneens, gemaskerd als het dier waaraan zij hun naam ontleen, uittrekken om ritueel te moorden en daarbij trachten zo goed mogelijk de dood door een dergelijk dier aan hun slachtoffers te imiteren. Een dergelijke moord is in wezen een offer aan een god of demon, waardoor men zelf macht hoopt te gewinnen. In de magie bestaan dergelijke rituelen in de groene magie, zowel als bij de zogenaamde zwart magische groepen zeer vaak. Maar het geloof, dat in Roemenië en Hongarije, zowel als in andere delen van de Balkan, dergelijke vampiers en weerwolven actief waren, heeft nog een andere basis.

De zogenaamde bovenlaag was in deze landen nogal klein. In feite bestond tot zeer laat in de middeleeuwen de bevolking in deze gebieden uit enkele graven en baronnen met hun familie, terwijl de rest van de bevolking in feite niet veel meer dan lijfeigenen omvatte. Daar men 'in zijn stand' moest huwen en deze delen van oude geslachten zelden hun landgoederen verlaten schijnen te hebben, mag men wel aannemen dat inteelt hier veel voorkwam. Deze versterking van reeds aanwezige hereditaire afwijkingen is ongetwijfeld mede aansprakelijk geweest voor het veel voorkomen van idiotie en epilepsie in deze streken. Rond de 18e eeuw waren deze kwalen in genoemde gebieden vooral in de betere families nog zeer verbreid. Daarnaast kunnen wij ons voorstellen, dat bepaalde vormen van door de maan veroorzaakte, of beter nog, aan de fasen der maan gebonden afwijkingen, daar eveneens een meer dan normale kans tot uitbreiding kregen. Het is wel zeker dat vele van deze heersers zwakzinnig en moordzuchtig zijn geweest.

De verklaring van de legenden wordt dan nogal eenvoudig: de vampier uit het verleden was iemand, die lid was van de een of andere geheime magische vereniging, maar men heeft om verschillende redenen deze naam waarschijnlijk ook toegepast om de mensen aan te duiden die onder bepaalde omstandigheden zichzelf niet meester waren. Ik denk hierbij vooral aan die mensen, die door een verstoring van het normale evenwicht van de lichaamssappen, de neiging hadden rond te dwalen, niet meer wisten, wat zij waren of deden en in deze toestand zeer agressief optraden tegen eenieder, die zij op hun weg ontmoetten. Het zijn deze vampiers, die voortleven in de herinnering, het zijn deze vampiers die in uw tijd middels technicolor compleet met spuitende bloedstromen en angstkreten op het witte doek worden gebracht. Hierdoor lijkt het de meeste mensen in uw tijd wel of aan het vampirisme niets anders verbonden zou kunnen zijn. Hierdoor heeft men een andere, meer reële vorm van vampirisme, het ontnemen van levenskracht aan anderen (vergeet hierbij niet, dat men vroeger bloed als de zetel en bron van alle levenskracht beschouwde) uit het oog verloren, ofschoon men in de oudheid van dergelijke mogelijkheden wel degelijk sprak. Ik zou graag juist deze tweede vorm vandaag met u aan een nadere beschouwing willen onderwerpen.

Een mens kan onder omstandigheden levenskracht aan anderen afstaan. Ook kunnen bepaalde mensen die levenskracht van anderen aftappen, zonder dat de medewerking of zelfs maar het besef omtrent het gebeurde bij de donor daarvoor noodzakelijk is. Dit is niet het bij vele stammen gebruikelijke verwerven van de mana's van anderen (de krachten en kwaliteiten van anderen dus) wat, zoals u zult weten, bij vele stammen tot een ritueel kannibalisme voerde. Ik wil spreken over mensen, die anderen, terwijl dezen nog leven, een deel van hun kracht kunnen ontnemen. Wanneer wij deze vampiers bezien, zullen zij zich in betrekkelijk weinig punten van anderen onderscheiden. Zij zijn meestal wat humeurig. Vaak zien wij verder dat de oogzakken bij deze mensen wat gezwollen lijken. Daarnaast is kenmerkend dat zij de neiging hebben anderen, bij voorkeur vreemden, ten koste van alles in gesprekken en discussies te verwickelen. Het lijkt wel of deze wezens zich als een soort geestelijke bloedzuiger ook vastklampen aan degenen, die in hun omgeving zijn. Gaan de anderen heen, dan zijn zij moe, hebben vaak lichte hoofdpijn en kunnen niet meer zo snel als normaal denken en reageren. De vampier blijkt echter na hun bezoek aan veerkracht gewonnen te hebben en zal gedurende een periode van 1 tot 10 dagen (dit is afhankelijk van eigen type en van degene met wie contact werd gemaakt) veel vitaler zijn, kan meer verdragen en presteren dan normaal. Opvallend is verder dat dergelijke vampiers weinig of niets schijnen te hebben aan de kracht van mensen die voortdurend in hun omgeving leven. Het is of zij, net als de vampiers uit de legende, steeds weer behoefte hebben aan nieuw bloed, aan variatie. Het lijkt er vaak op, dat zij

fijnproevers zijn ten aanzien van de levenskracht die zij anderen ontnemen. In de oudheid zijn er streken, waarin mannen en vooral vrouwen deze kunst beoefenen als een soort ritueel. Men beweert dat deze mensen hierdoor langer konden leven dan normaal was in hun tijd. De verhalen over de lamia's, de vrouwelijke duivels, schijnt vaak hiermede in verband te staan.

De denkbeelden van het stelen van levenskracht bestaan echter ook elders. Wij treffen het aan in de legenden van bijvoorbeeld Japan. In de magie van het oude Egypte treffen wij eveneens hierop wijzende gebruiken aan. Wij horen van verhalen, waarin eigenaardige en vaak zeer oude mensen anderen in een soort trance weten te brengen waaruit zij dan later ziek en verward ontwaken. Ofschoon ik onmiddellijk toegeef, dat het bij dergelijke verhalen (vaak overleveringen, die in de loop der tijd sterk vervormd werden) moeilijk blijft om na te gaan waar het gaat om het gebruik van narcotica en waar wij werkelijk te maken hebben met overleveringen, die handelen over een westelijk vampirisme. Je zou kunnen zeggen, dat iemand, die anderen maakt tot levende doden, tot zombies, dit meestal doet door gebruik te maken van bepaalde kruiden, bepaalde vergiffen. Maar het schijnt mogelijk te zijn ook zonder deze hulpmiddelen iemand van zijn herinnering, energie en een groot deel van zijn levenskrachten te beroven. Men gaat volgens de overleveringen van de voodoo daarbij dan zover, dat de herinnering praktisch nul is geworden en de beheersing over eigen lichaam zeer gebrekkig is. Deze valt terug tot de beheersing, die wij aantreffen bij kinderen tussen de één en de drie jaar. Of dit nu werkelijk geestelijk vampirisme is of niet, kunnen wij moeilijk aantonen. Maar hoe het ook zij, wel zeker is dat het onttrekken van levenskracht en zenuwkrachten aan anderen tot de mogelijkheden behoort.

Ook in deze dagen zijn er nog mensen die, wanneer u langere tijd met hen samen bent, u uit schijnen te putten. Ofschoon de ontmoeting vaak zeer geanimeerd is, zal het u na afloop van de ontmoeting vaak zijn of u geen zenuwkracht meer over hebt. U bent dan vaak zeer prikkelbaar en weet vaak niet meer wat u verder nog wilde doen. Typerend bij deze gevallen van krachtroof is wel, dat de ander in wezen niets opvallends doet, maar voortdurend uw aandacht weet op te eisen onder de meest verschillende voorwendzels. Verder zal dit vangen van uw aandacht in de meeste gevallen op een betrekkelijk aangename wijze gebeuren, vooral na de eerste ogenblikken. Wat is hier aan de hand? Laat ons het maar als volgt stellen. Elke mens heeft een eigen uitstraling of aura. Hoe je deze aura verder wilt omschrijven is hier van geen belang, zolang men maar begrijpt dat dit een uiting is van de levenskracht, van het leven van de mens. In de zenuwen zelf hebben wij ook weer te maken met bepaalde biochemische reacties, die eveneens een soort stroom, een vorm van kracht doen ontstaan. Ook deze vorm van energie blijkt afgetapt te kunnen worden.

Wat is hier het meest waarschijnlijke? Wij weten allen, dat, wanneer ik een opgeladen batterij heb en deze in een vochtige omgeving breng, deze batterij zich langzaam zal gaan ontladen. Wanneer ik stel dat iemand een geestelijke vampier is, zo hoeft deze dit nog niet eens bewust te doen en zich hiervan bewust te zijn. Maar zo iemand straalt een invloed op het milieu uit, waardoor hij anderen ertoe brengt hun zenuwkrachten en levenskracht in die omgeving te ontladen. Er is natuurlijk een verschil met het ontladen der batterij: deze ontladt zich alleen maar. Maar in dit geval blijkt de vampier negatief te zijn (niet in elektrische, maar in menselijke zin) en is daardoor in staat die krachten uit de omgeving weer op te nemen. Zo iemand schijnt behoefte aan die krachten te hebben en neemt deze vaak op zoals een spons water opneemt.

Nu kunnen wij allen uit een groter gezelschap, waarin bepaalde spanningen en vormen van levenskracht worden uitgestraald, hiervan iets opnemen. Wij gaan dan opgewekter huiswaarts en blijken aan veerkracht tijdelijk gewonnen te hebben. Men zou zich nu af kunnen vragen waarom de geestelijke vampiers niet vooral hiervan gebruik maken en zich bij voorkeur tot een enkele mens beperken. Ik meen dat een verklaring kan worden gevonden door rekening te houden met a. de eigen zwakte van de hongerige vampiers en b. met de moeilijkheden die dergelijke wezens hebben met het bereiken van een voldoende afstemming op het meer positieve niveau, waarop normalerwijze dit opnemen van krachten pleegt voor te komen. Om krachten van anderen op te kunnen nemen, moet men ofwel geheel harmonisch zijn, dan wel

antithetisch zijn. Harmonische waarden bereikt men nu eenmaal het snelst en het best met degenen, die algehele tegenstellingen vormen tot je eigen wezen of met degenen, die je gelijken zijn. Daar de vampier over het algemeen van zijn gelijken niet al te veel zal kunnen verwachten (die stelen meestal wel weer terug wat zij eventueel even kwijt zijn geraakt) zal men mogen veronderstellen, dat de geestelijke vampiers vooral worden aangetrokken door tegenstellingen van het eigen ik, zowel qua kracht als karakter. Dit is ook de verklaring voor het zich zo eenzijdig en geconcentreerd op de ander instellen, waardoor de mogelijkheid tot ontlading en het opnemen van de krachten ontstaan.

U zult begrijpen dat dit alles wetenschappelijk baarlijke nonsens is. Maar uiteindelijk heeft de wetenschap zovele dingen baarlijke nonsens genoemd, die later wetenschappelijk bewezen zijn, dat wij, naar ik meen, vanavond daarmee niet al te veel rekening hoeven te houden. Want wij spreken hier over iets, wat u allen wel in een meer beperkte zin kent. De meesten van u kennen wel mensen, die je weten uit te putten, die je alle gemoedsrust, maar vooral ook alle veerkracht ontnemen. Mensen, die je achterlaten met een gevoel van uitputting, met het gevoel dat je niet verder meer kunt. Dergelijke mensen schijnen, wanneer zij eenmaal weer van u verwijderd zijn, u alle zonnigheid en energie ontnomen te hebben die u nog had, toen de ontmoeting plaats vond. U blijft achter in een soort lusteloosheid en wacht dan maar weer, tot er wat gebeurt, of tot je weer wat meer energie hebt gekregen.

Dit zijn de onbewuste vampiers van deze tijd. Er komen er steeds meer. Dat is begrijpelijk. Een mens heeft in een normaal levensmilieu behoefte aan een zekere hoeveelheid eigen activiteit, een zekere beperking van eigen mentale activiteiten. Want je kunt niet onbeperkt op alle terreinen afwisselend of gelijktijdig mentaal actief zijn, zonder hierdoor aan kracht zeer veel te verliezen. Daarnaast heeft de mens behoefte aan frisse lucht en een wat evenwichtige voeding, maar wie krijgt dat in deze dagen nog? Indien u een evenwichtige voeding zoekt, zult u eerst vele dure producten moeten kopen, die veredeld en gereinigd zijn om dan nog veel meer te betalen voor de dingen, die men uit het product heeft gehaald en die nu, onder een andere naam gelden als bijzonder geneeskrachtig of versterkend. U wordt voortdurend vergiftigd door stoffen, die in steeds grotere mate in uw atmosfeer vrijkomen en uw eigen zuurstofhuishouding aantasten. U wordt in voortdurend toenemende mate geconfronteerd met hoeveelheden van gelijktijdige prikkels van buitenaf, die u eigenlijk niet meer verwerken kunt (lawaaï bijvoorbeeld), maar zelfs de ellende van het oversteken van een drukke weg schijnt in uw tijd uitputtend te zijn. Ik ben tenminste blij dat ik dit niet hoeft mee te maken.

Dit voortdurend op je hoede moeten zijn, dit steeds weer in spanning leven, zal bij de sterkere typen tot gevolg hebben dat de eigen energieproductie wordt verhoogd, zodat men in staat is aan de opkomende noodzaken gevolg te geven. Er zijn in deze tijd heel wat mensen, die, door aanpassing aan het milieu, hun eigen vermogen tot het opnemen van levenskrachten, het produceren van energie, zozeer hebben opgevoerd, dat de in uw wereld nu als normaal geldende storingsen, voor hen in wezen onbelangrijk zijn geworden. Anderen kunnen echter de vele eisen, die hen worden gesteld, niet verwerken. Zij blijven achter met de productie van energie in eigen lichaam en komen er steeds minder toe energie uit de wereld in ruwere vorm op te nemen en tot levensenergie om te zetten. In de termen van uw moderne wereld zijn dergelijke mensen neurotici, die zich echter van hun soortgenoten nog onderscheiden door de wijze, waarop zij voortdurend bezig zijn hulp van anderen te verkrijgen. Deze mensen klampen zich aan eenieder vast, die iets vitaler, iets veerkrachtiger lijkt te zijn dan zij zichzelf gevoelen.

Deze mensen lopen over het algemeen over van klachten. Hun ziekten, die in feite grotendeels denkbeeldig zijn, zijn voor hen geheel werkelijk, dat is wel zeker, maar zij hebben er nog iets anders bij: zij kunnen geen afstand doen van het gevecht met, of het contact met, de meer vitale mensen. Zij vluchten dus niet alleen in hun ziekte weg, maar gebruiken die om zichzelf tot middelpunt te maken en overal aandacht op te eisen. Terwijl zij dit doen, scheppen zij een eigenaardige spanning tussen zichzelf en een of meer personen. Deze spanning hebben zij eigenlijk van node. Zij gebruiken die om zichzelf op te laden. Typerend voor de zwakkere en eenvoudiger typen, die in uw tijd overheersen, is daarbij verder, dat zij hun eigen gedragsnorm naar buiten toe niet veranderen wanneer zij wat meer energie hebben gekregen,

maar wachten tot er een aanleiding hiertoe bestaat van buitenaf. In de meeste gevallen beperken zij zich er zelfs toe, alleen datgene, wat zij normalerwijze reeds doen, wat intenser dan anders te doen. Deze zwakke en onbewuste figuren zijn natuurlijk vaak onaangenaam. Maar je kunt je daartegen wel afschermen, wanneer je in de gaten krijgt wat er aan de hand is. Je kunt je altijd, als de sterkere, afsluiten. Reeds door de aftapping te erkennen en te stellen (voor jezelf natuurlijk) dat je dit niet wilt aanvaarden, kun je meestal een verdere aftapping van je levensenergieën wel voorkomen.

Anders wordt het echter, wanneer je te maken krijgt met mensen, die deze vorm van vampirisme half of geheel bewust bedrijven. Dezen weten, dat zij beter kunnen werken, meer kunnen presteren en tot stand brengen, naarmate zij van anderen meer kracht krijgen. Zij noemen dit 'contact met anderen' en dit contact vindt op de meest verschillende manieren plaats. Dat gaat, bij wijze van spreken, van de biechtstoel tot het bed. In deze kontakten is het belangrijk, dat men zich sterk richt tot de ander. Nu is het opvallende, dat degenen, die zich meer bewust op het stelen van krachten richten, zij daarbij zich veelal beperken tot bepaalde beroepen. Wij zullen deze mensen heel vaak vinden (verontschuldig mij, heren onderwijzers) bij het onderwijs en dezen kiezen dan vooral de jongere kinderen van zeg tussen 7 en 10 jaar oud. Dat is voor hen ideaal. Daarnaast zullen wij dergelijke mensen vaak aantreffen in posities, waarin zij op andere wijzen actief met jeugdorganisaties contact hebben. Eenkennig en traag in het normale leven, ontplooiën zij zich daar dan vaak tot het middelpunt van acties. Ook vinden wij dergelijke mensen heel vaak binnen religieuze organisaties, waarin emotionele spanningen op kunnen treden, zodat de uitgekozen personen makkelijk kunnen worden afgetapt.

Ook treffen wij hen wel aan in politieke groeperingen. Vooral die groepen, waarin de mensen in hartstochtelijke vergaderingen plegen samen te komen, anarchisten bijvoorbeeld. Mijn excuses aan de hier aanwezige anarchisten. U bent niet allemaal zo, maar er schuilen er altijd wel weer enkelen tussen, die op de omschreven wijze van de mogelijkheden gebruik weten te maken. Deze mensen hebben verder altijd weer behoefte aan een plaatsing in de maatschappij, waarin zij aan de ene kant een niet al te ingewikkelde of lichamelijk vermoeiende taak hoeven te volbrengen, en aan de andere kant veel met het publiek in contact komen. Dergelijke figuren kunt u dan ook verwachten bijvoorbeeld aan loketten, waar iets besproken moet worden. Ook zult u hen aantreffen in winkelbedrijven, maar vooral in die branches, waarin de verkoper langere tijd met een en dezelfde klant in contact kan zijn. Dit zijn voor hen de plaatsen, waarop het hen gemakkelijk wordt gemaakt de eigen energie aan te vullen.

Nu vreest u misschien dat er zeer veel werkelijk bewuste geestelijke vampiers bestaan. Maar dat valt wel mee. Indien er zelfs aan halfbewuste krachtstellers op de 100.000 één of twee zijn, is dat reeds veel. De onbewusten hebben de overhand en dreigen zelfs een soort maatschappelijk verschijnsel te worden. Maar de werkelijk gevaarlijke meer bewuste vampiers komen niet vaak voor. Zij komen het meest voor in de door mij genoemde beroepen en kringen. Opvallend is steeds weer, dat deze mensen in eigen omgeving lusteloos zijn, lui. Zij doen weinig of niets. Zodra zij met anderen in contact komen, zijn zij echter onmiddellijk het middelpunt van het feest. Vooral de halfbewusten zullen dan na enige tijd, wanneer zij het middelpunt zijn geworden, met een of twee van de anderen in gesprek komen of in debat geraken op een wijze, die voor anderen niet interessant is. Deze anderen worden zo als het ware uitgeschakeld, zodat men met het gekozen slachtoffer voldoende tijd alleen kan blijven. Wat de bedoeling is van de bewuste vampiers kan met enkele woorden worden weergegeven: de eigen levensenergie verhogen door deze aan anderen te ontnemen. Dit geeft in de eerste plaats een soort voldoening, die te vergelijken is met de eerste sigaret, die een zware roker opsteekt, wanneer hij 's morgens opstaat, of het eerst borreltje van een alcoholicus, die drie dagen niets te drinken heeft gehad. Het is dus een enorme prikkel, geeft grote voldoening. Er bestaat zelfs een soort hunkering, die in enkele gevallen doet denken aan het gedrag van een verslaafde aan bijvoorbeeld heroïne. Wanneer er langere tijd geen mogelijkheid is geweest, iemand kracht te ontnemen, voelen deze mensen zich ziek. Wij zien dan dat de oogzakken zwellen, een onaangename kleur krijgen (groenig) en de ogen zeer flauw staan. Wij zien dat die mensen dan traag worden in hun reacties. Indien wij ons afvragen waarom de meer

bewusten, die zeker weten wat zij doen, deze praktijken volhouden, geldt dus wel in de eerste plaats dat het hier gaat om een prikkel waaraan zij werkelijk behoefte hebben. Overigens is dit geestelijk vampirisme geen erfelijke kwestie. Degenen die daartoe komen, zijn veelal van jongs af aan in een situatie geweest, waarin zij sterk van anderen afhankelijk waren en moesten leren anderen te gebruiken om zichzelf nog enigszins te handhaven.

Wij weten dat deze mensen de energie voor zichzelf van node hebben. Vaak echter hebben zij zich bovendien nog een doel gesteld in de wereld, dat veel van hen vergt. Dit doel kan zelfs een zeer goed doel zijn, maar kan evenzeer misdadig zijn. Hier loopt het scala bij wijze van spreken van de clericus tot de maffia. Om hun doel te kunnen bereiken, hebben zij meer energie nodig dan zij zelf bezitten en het doel rechtvaardigt in hun ogen het misbruik dat zij van anderen maken, door dezen de nodige krachten te onttelen. Voor dergelijke mensen is dit dus een levensbehoefte. Zoals u zou zeggen: ik moet eens even diep ademhalen, want ik ben suf, ik heb frisse lucht nodig. Zo redeneren deze mensen. Ik heb energie nodig, ik ben slap, ik heb werk te doen, dus.....

Ook het gedrag en de denkwijze van deze vampiers hebben eigen kenmerken. Zo zullen dergelijke mensen zelden uit zichzelf treden. Het zijn dus geen mensen, die je als medium zult zien werken of als acteur op zien treden. Deze mensen zijn zozeer met zichzelf vergroeid, dat zij zelfs de voorstelling van eigen wezen en de beheersingsmogelijkheden van het Ik niet los kunnen laten. Deze mensen hebben dus, juist omdat zij steeds meer zichzelf willen zijn en vaak ook aan anderen opleggen, de voortdurende angst dat zij tekort zullen schieten ten aanzien van de gestalte die zij zich hebben aangemeten, dat zij zullen falen in de ogen van anderen of van zichzelf. Dit is een innerlijke spanning, die steeds meer krachten verteert. Naarmate zij dus verder komen in de wereld of meer menen te kunnen bereiken, zullen zij in toenemende mate terug moeten vallen op de krachten, die zij aan anderen kunnen ontnemen.

Er bestaan meesters op dit terrein, die zelfs deze krachten van op afstand weten te putten! Wanneer zij eenmaal contact met iemand hebben gehad en een eerste ontneming van kracht tot stand wisten te brengen, weten zij zich af te stemmen op de persoon en zo verdere krachten te roven. Ik meen echter dat wij dergelijke figuren wel verder buiten beschouwing kunnen laten, daar dergelijke figuren misschien met een frequentie van 1 op 10.000.000 voorkomen. Voor u is het belangrijk dat u begrijpt dat het vampirisme niet alleen maar met bloedzuigers te maken heeft. Misschien tref je onder de vampiers van deze tijd wel mensen, die je het soms het bloed onder de nagels weten weg te halen, maar dat is dan toch bloed in een meer figuurlijke zin. Het vampirisme heeft voor u te maken met mensen, die kans zien iets van uw energie af te tappen en zelfs daardoor energiever worden voor korte tijd.

In het verleden geloofde men dat men het leven (de ziel) van anderen kon vangen. Er zijn zelfs experimenten gedaan in de vroege periode van de brahmanen - de tijd, dat de heilige boeken van de hindoes nog werden geschreven en men probeerde de zielen van anderen te vangen. Deze ziel zou je dan tot een verlengstuk maken van jezelf. De gevangen ziel zou dus niet alleen maar je slaaf, je dienaar zijn, zoals men in die dagen geloofde. Wij zien bij de grafriten van de primitieve volkeren van die dagen, en zelfs in vele beschavingen, dat men mensen doodt, opdat zij in het hiernamaals de gezellen en dienaren van bijvoorbeeld een vorst zullen zijn. De gevangen ziel werd volgens de stellingen van die tijd tot een werkelijk verlengstuk van je eigen wezen. Iets, wat geen eigen wil of bewustzijn meer kon hebben. De gehele ziel, met alle kunde van het oorspronkelijke wezen, met al zijn mogelijkheden, wordt tot een soort zintuig, een soort werktuig van het eigen Ik. Ik geloof dat die proeven niet vaak geslaagd zullen zijn, zo al de mogelijkheid tot slagen zou bestaan. Wel is zeker, dat men vele malen geprobeerd heeft iets dergelijks tot stand te brengen, zoals ook zeker is dat de denkwijze uit die tijd bepaalde magische scholen zeer sterk heeft beïnvloed.

Of u nu kijkt naar de Tibetaanse magische school of de school van de Keltische druiden, dan wel naar magische riten en praktijken in bijvoorbeeld Afrika, u zult dergelijke denkbeelden nog steeds terugvinden. Ook in China had men soortgelijke denkbeelden en daaruit voortvloeiende praktijken, die op de vormgeving van de voorouderverering grote invloed hebben gehad.

Wanneer ik een ziel te pakken krijg, althans de levenskracht, de energie, dan maak ik een ander het weliswaar onmogelijk zelfstandig te leven, maar gelijktijdig word ikzelf de beheersende harmonische factor in het bestaan van die ander. Wanneer ik dus energie op ga nemen (stel, dat ik een vampier zou zijn, wat overigens niets voor mij is, want ik weet wel leukere dingen) zal ik in dergelijke gevallen de anderen moeten voeden. Want al kunnen wij het vangen van zielen dan vraagwaardig vinden, ja, onmogelijk noemen, men kan anderen zodanig uitputten en onder eigen juk brengen, dat zij, zelfs al zouden zij weten hoe, niet meer in staat zijn aan anderen energieën te ontnemen. Er ontstaat dan een zeer sterke sympathisch harmonische band, welke tot gevolg heeft, dat de vampier, wanneer hij zich voedt met de energie van anderen, tevens degenen die bij hem behoren, voeden moet.

Dergelijke verhalen komen we trouwens ook tegen in de mythen over weerwolven en vampiers, waarover wij reeds spraken. Want ook daar horen wij dat degene, die door een vampier gebeten wordt, weliswaar zelf tot vampier wordt (of weerwolf) maar zeker de eerste tijd sterk onderdanig is aan en afhankelijk van degene, die hem of haar tot vampier enzovoorts heeft gemaakt. Later schijnt men daaronder uit te kunnen komen en een meer zelfstandig leven te kunnen voeren. In de verhalen gebeurt dit vaak betrekkelijk snel (vanwege het dramatische effect) maar in de oorspronkelijke verhalen wordt gesteld dat de nieuwe vampier zich de eerste eeuw alleen zal kunnen voeden met het bloed en de slachtoffers, die worden aangedragen door de 'meester', degene, die de ander tot vampier heeft gemaakt. Overigens zijn de verhalen die nu in omloop zijn, wel tot een wat eigenaardig mengsel geworden, waarbij allerhande verhalen, leringen en occulte veronderstellingen samen zijn gevoegd tot een wat onoverzichtelijk geheel met zeer vele verschillende interpretatiemogelijkheden. Ik vraag mij dan ook af of al die bloedmythen niet in steeds sterkere mate ook gemengd werden met overleveringen van dit geestelijk vampirisme, dat vermoedelijk ook aanleiding was tot het ontstaan van de zogenaamde duivelsverhalen, waarin zielen worden verkocht.

Wij kunnen natuurlijk de gelijkenis met de vampier heel wat verder doorvoeren, dan ik nu heb gedaan. Wij kunnen bijvoorbeeld stellen, dat er mensen zijn, die u sprookjes voorgoochelen en u zo van uw oordeelskracht deels of geheel weten te beroven. Ook dezen zouden wij dan vampiers kunnen noemen, daar zij leven op kosten van anderen. Ik prefereer hier echter de term parasitisme. Je kunt zeker stellen dat er in de moderne wereld zoveel parasieten zijn, die de wereld zo van hun eigen onmisbaarheid weten te overtuigen, dat degenen die de last van de parasieten dragen, vaak minder in aantal zijn dan de al dan niet bewust parasiterenden zelf. Maar dat betekent nog niet, dat hierbij eigen mogelijkheden van de dragers zonder meer aangetast worden. Er zijn mensen die menen dat een politicus een vampier is. Maar de doorsnee politicus is zeker geen vampier, al geef ik graag toe dat hij je bloed zo nu en dan aardig aan de kook weet te brengen en er veelal niet op uit is uw bloed te vergieten. Hem gaat het meestal eerder om uw belastingcenten en uw stem. En vaak zijn zij nog meer op uw stem gesteld dan op uw geld, want als zij het eerste hebben, nemen zij uiteindelijk het tweede zelf wel en dit als vanzelfsprekend. Dergelijke denkbeelden kunnen wij mijns inziens dan ook wel terzijde schuiven. Het denkbeeld dat er grote machten zijn, die alles manipuleren, machten, die men daarom moderne vampiers zou moeten noemen, lijkt mij zwaar overdreven. Dat is hoogstens een gewone en tamelijk goedkope gelijkenis, meer niet. Maar dat er mensen zijn die vitaliteit stelen, is wel zeker. Dat er mensen zijn die dit bewust en in grote mate weten te doen is ook wel zeker.

U vraagt zich misschien af, hoe wij ertoe kwamen erover met u te gaan praten. In de eerste plaats is het een onderwerp, dat niet door ons, maar door een van u werd gesteld. In de tweede plaats weet iedereen wel dat er ook in deze tijd vreemde, duistere geesten bestaan. Nu ja, duister? Het lijkt mij geen blijk van verlicht zijn, wanneer je een ander duister noemt. Deze geesten hebben behoefte aan deelgenoot zijn in uw wereld, aan menselijke ervaringen en contact daarmee. Zij leven in een eigen wereld, waarin zij het Licht en daarmee een bestaan tesamen met anderen niet kunnen aanvaarden. Zij gaan dan op aarde doorkomen in seances. Die geesten treden precies op zoals u ze hebben wilt. Vandaag zijn zij Schimmelpenninck, morgen Karel de Grote en onvermogen Aristoteles. Hebt u behoefte aan Cleopatra? Zij maken zich tot iets, wat ervoor door kan gaan. Dergelijke geesten treden dus op

in duizende vormen. Het zijn geen spotgeesten, maar eenvoudig geesten, die op deze wijze beslag weten te leggen op een medium, contact op kunnen nemen met de mensen om zo wat van de energie van die mensen (fluïde voornamelijk) tot zich te nemen. Hierdoor vinden zij de mogelijkheid op aarde fluïdiek sterker zich te manifesteren en kunnen zij beter deelhebben aan alles wat er op aarde gebeurt.

Wanneer je dit verschijnsel beziet moet je toegeven: ook dit is een vorm van vampirisme, het ontnemen van levenskracht. Maar wie dit bestudeert, zal moeten toegeven dat deze praktijken zeker niet alleen in de geest voorkomen. Soms lijkt het er wel eens op of geesten van deze kwaliteit een kans zien te incarneren en in de materie hun praktijken eenvoudig voortzetten. Dit komt niet veel voor, maar er zijn mensen, die reeds in de eerste kinderjaren bezig zijn aan anderen krachten te ontnemen en het zijn juist deze mensen, die zich op zeer jeugdige leeftijd daarvan ook reeds bewust plegen te worden. Heb je dit geconstateerd (het komt weinig voor, zeg rond 1 op de 25.000.000) zo kom je tot de conclusie, dat dit maar een kleine minderheid is bij degenen, die medeleven op de energieën, die zij anderen ontnemen. Je gaat uit van degenen die dergelijke dingen bewust doen. Maar al snel rijst dan de vraag: zijn er mensen, die dit doen zonder het te weten, die onbewust iets dergelijks doen? Het resultaat is dan, zoals ik u reeds duidelijk maakte, dat het aantal van degenen die deze dingen onbewust doen, aanmerkelijk hoger is dan van de bewusten. En, wat dat betreft, ook veel hoger dan het aantal van de geesten, die op de omschreven wijze misbruik trachten te maken van de levensenergieën van anderen.

Dit alles impliceert dan dat de mens op aarde, juist in tijden dat de algemeen heersende spanningen betrekkelijk hoog zijn, voorzichtig moet worden, opdat hij niet, juist wanneer hij zelf alle krachten van node heeft, door iemand anders van zijn kracht wordt beroofd. Dan ga je kijken wat de figuren zijn, waarmede men in dit verband te maken kan krijgen. In de eerste plaats zijn dit de klitten. Dit zijn mensen, die zich aan je vastklampen en je leeghalen. Dat dit gebeurt, bemerk je zelf snel genoeg. Heb je dit eenmaal meegemaakt en kun je beseffen dat het gebeurt, dan is afscherming eenvoudig een kwestie van je instellen. Je zegt eenvoudig tegen jezelf: dit aanvaard ik niet, ik wil geen kracht geven. Daarmede zal men veelal bereiken dat de anderen je niet of nauwelijks meer kunnen beïnvloeden, waardoor reeds veel krachtverlies kan worden voorkomen.

In de tweede plaats moet je rekening houden met mensen, die in een grotere gemeenschap bijvoorbeeld of in een groter gezelschap de aandacht opeisen en bijvoorbeeld het woord gaan voeren. Indien zij daarbij steeds sterker en briljanter worden, zal men zich eens af moeten vragen of men steeds sterker het gevoel krijgt dat de ander speciaal tot u spreekt. Vraag u af: heb ik het gevoel dat ik gebonden word, dat ik gebiologeerd word? Zodra dit het geval is, moet u maar eens beginnen de tafels van vermenigvuldiging op te zeggen. Zodra de ban is gebroken en men zich niet meer gebiologeerd voelt, dient men wederom zichzelf duidelijk te zeggen: "Ik wil mijn krachten niet afstaan". Dat is voldoende. In de derde plaats: rekening houden met de invloed op anderen. Indien bijvoorbeeld een onderwijzer uw kinderen vreemd lusteloos schijnt te maken, terwijl zij thuis vermoeid zijn en veel hoofdpijn schijnen te hebben, zal het de hoogste tijd zijn de kinderen naar een andere klas of desnoods zelfs naar een andere school te laten overplaatsen. Vooral voor jongeren is dit belangrijk, want kinderen kun je nu eenmaal moeilijk leren zich af te schermen. Om dit goed te kunnen doen, moeten ze reeds in de puberteit gevorderd zijn, dus 14 tot 17 jaar oud zijn.

Soms bemerkt u dat personen in bijvoorbeeld een kerk of winkel u uit schijnen te putten. Wees dan voorzichtig en schuif het contact af. Vraag om een andere verkoper in een winkel, zoek een andere kerk, wanneer het in de kerk gebeurt. Ontloop deze contacten. U zult ontdekken dat de spanningen in de wereld die u op het ogenblik zo zeer in oproer dreigen te brengen, opeens veel minder betekenis schijnen te hebben. Vooral wanneer u reeds langere tijd dergelijke contacten hebt gehad, zult u achteraf ontdekken, dat u gelijkmatiger van humeur, rustiger wordt, sneller gaat denken en reageren, terwijl zelfs uw geheugen weer wat beter wordt. Dergelijke kentekenen zijn voor u een teken, dat u juist hebt gezien dat u goed hebt gedaan en dus op de ingeslagen weg verder moet gaan.

Nog een laatste punt: van de legendarische vampier wordt verteld dat hij geheel immoreel is, zover het de regels en opvattingen die onder de mensen bestaan, betreft. Maar gelijktijdig blijkt uit de verhalen, dat de vampier wel degelijk een eigen vorm van moraal hanteert en bij de handhaving daarvan heel wat strikter is, dan men zich dit ten aanzien van de gangbare burgerlijke moraal voor kan stellen. Wees daarom liever voorzichtig, wanneer u te maken krijgt met mensen die beweren strikte morele normen te hanteren, terwijl zij volgens uw normen strikt immoreel handelen. Verander nooit van de ene rigide reglementering naar de andere. Dit heeft in de zin van ons onderwerp gevaren en haalt ook voor uzelf weinig uit. Tracht liever uw eigen te strikte regulering in woorden uit te breiden tot een wat juistere en in wezen voor u nog even strikte regulering, gebaseerd op eigen gevoel. Dat is de beste methode om voor uzelf juist te leven en het gevaar door geestelijke vampiers beheerst te worden tot een minimum te beperken.

Hebt u het voorgaande begrepen, dan hoef ik dit alles niet verder meer in te leiden. Een verdere inleiding zou u eerder afleiden van de werkelijke merites van mijn onderwerp, dan dat het u zou helpen de essentie daarvan juist te begrijpen. U moet alleen een ding goed onthouden: alles wat ik u vandaag verteld heb, heeft voor u praktische betekenis. Een zeer grote praktische betekenis zelfs voor degenen onder u, die in een milieu plegen te verkeren, dat hen voortdurend 'leeghaalt'. U kunt aan dit milieu meestal niet zonder meer ontsnappen, maar u kunt zich er wel tegen afschermen. Hebt u daar nog bepaalde formuleringen of voorschriften voor nodig, dan komt u daarop zo dadelijk nog maar even terug, dan zal ik trachten het duidelijker te stellen. Het is voor u bovenal belangrijk, dat u beseft dat deze afscherming, zowel als de aantasting van uw levenskrachten, mogelijk is. Hierdoor zult u bij uzelf de neiging op de krachten van anderen te teren, waarschijnlijk eveneens beperken. Want het is niet onmiddellijk een noodzaak voor de meeste mensen die ermee beginnen. Het is eerder een soort honger, die men gaarne zou willen vermijden en die niet opeens ontstaat, maar langzaam pleegt te worden aangekweekt, uitzonderingen daargelaten. Je wordt ook geen alcoholicus hij de eerste slok. Ook de onverbeterlijke dronkaard begon eens met een enkel glaasje wijn of bier.

En misschien nog belangrijker is het volgende. Wanneer je zelf krachten hebt en je wilt die vrijwillig geven, is dit altijd goed. Ook wanneer de ander een soort vampier is. Maar u weet wel, dat het heel weinig uit zal halen, wanneer u met zo iemand te doen hebt. Geef dus, wanneer u over krachten beschikt, deze vooral aan de mensen, die het waard schijnen te zijn. Die er zelf iets mee doen en die het niet alleen verteren om dan later hij u terug te komen om meer. Help iedereen een eerste maal, maar help dan alleen diegenen ook verder, die mede trachten zichzelf te helpen. En daarmee heb ik de inleiding beëindigd. Ik verwacht van u heel wat vragen van de meest krankzinnige tot de meest verstandige toe. Ik zal proberen op allemaal een eenvoudig krankzinnig verstandig antwoord te geven en hoop, dat, wanneer wij vanavond uit elkander gaan, u ietsje meer heeft leren denken over de vormen van vampirisme die mogelijk zijn. En vooral hoop ik dat u uw houding tegenover uw wereld en uw maatschappij al een klein beetje hebt aangepast aan hetgeen u nu misschien opeens bent gaan beseffen omtrent dingen, waarvan u misschien reeds lang last of erger hebt gehad. Vrienden, ik wens u een aangename pauze en wanneer het koffiebuffet weer voldoende verdiend heeft, verwacht ik u terug met uw vragen, die u, als het maar even kan, op schrift hebt gesteld.
Goedenavond.

BEANTWOORDING VRAGEN

Zo vrienden.
Goedenavond weer.

Wij zullen nu eens zien waarmede u uit de bus komt. Ik wil graag beginnen met hetgeen schriftelijk is binnengekomen. En u weet, op zuiver persoonlijke vragen krijgt u toch geen antwoord, dus stelt u die vooral rustig.

Vraag: Is het mogelijk dat een vampier, in tegenstelling tot het aftappen van levenskracht, ook levenskracht kan toevoegen aan personen, die zulks op een gegeven moment nodig hebben?

Antwoord: Als dat mogelijk zou zijn, zou zo iemand geen vampier meer zijn, maar eerder een soort krachtuitwisselingsstation. Dit komt in de praktijk niet voor. Wat wij een vampier noemen, is altijd iemand, die neemt, niet iemand die geeft. Wanneer een vampier geeft, geeft hij alleen (nolens volens haast) aan die wezens of personen, die van die vampier afhankelijk zijn en waaruit de vampier zelf ook voortdurend kan putten. Of om het anders te zeggen: een vampier houdt ten hoogste zijn eigen onderdanen in leven in de hoop, dat hij daardoor rijker wordt. Wat dat betreft, is het net een minister van financiën.

Vraag: Kunt u wat dieper ingaan op de formules en dergelijken, waardoor iemand zich tweemaal kan stellen tegen vampirisme uit het eigen milieu?

Antwoord: Formules, formules? Het is geen meet- of wiskunde, het is geen algebra. Het is eerder een afleiding van abacadabra. Formules kan ik u dus moeilijk geven. Wanneer je gelooft in iets als krachtig en machtig, als bijvoorbeeld een bepaald symbool, kan dit je helpen, omdat het je zelfvertrouwen geeft. Er zijn heel wat methoden, die nogal gebruikelijk zijn. Scherm je bijvoorbeeld af door in gedachten driemaal een kring rond jezelf te trekken en roep daarbij machten, God en dergelijke aan. Ga bij het trekken van de cirkels tegen de klok in. Dit is een van de methoden, die nogal gangbaar zijn. Een andere methode, die eigen kracht en voorstelling vaak nog beter richt: Stel je het contact voor. Stel je het voor als een band, die je vervolgens met een mes of zwaard doorhakt. Dit helpt heel vaak. Draag iets bij je, waarvan je zeker bent, dat het je beschermt of maak een gebaar, waarvan je aanneemt, dat het je beschermt. Die dingen doen in feite niets, maar omdat je denkt dat het zo is, reageer je alsof het zo zou zijn. En daarvan heeft de vampier dan meestal niet terug. Vooral omdat hij op eenvoudiger wijze elders kan krijgen wat hij nodig heeft. U ziet het, het is alles kinderlijk eenvoudig. De mensen willen het allemaal technisch opbouwen. Geloof mij nu één ding: lang voor er techniek was, was er de magie. Van de magie heeft men onder invloed van de opkomende techniek een reeks van formules willen maken en sindsdien zijn er geen magiërs meer, is dit duidelijk genoeg?

Vraag: Als je bemerkt, dat iemand vampirisme bedrijft, is het dan mogelijk hem daarvan te genezen?

Antwoord: Dat ligt eraan, in hoeverre de persoon zelf daaraan reeds verslaafd is geraakt. Wanneer iemand zo een klein beginnend vampiertje is en er zelf nog niets van weet, kun je hem genezen, wanneer je de persoon in kwestie elke keer, wanneer hij begint, psychisch of fysiek (naar eigen verkiezing) een opdoffer verkoopt. Hierdoor kun je zo iemand al snel van de verkeerde gewoonte afbrengen. Dat is een soort dressuur. U lacht er nu om. Maar dergelijke methoden waren, feller dan ik juist acht, vroeger gebruikelijk. Wanneer er mensen waren, van wie werd aangenomen, dat zij vampirisme of hekserij bedreven, maar waarvan men aannam, dat het nog niet ernstig was, dan nam men een paar zweepen of zoiets en ranselde er zolang op los tot het een klein beginnend bloedbadje was. Bleek dit niet te helpen, dan was er grote kans dat men de patiënt met een staak te lijf ging of in het vuur wierp om te verbranden. Maar deze laatste afdoende middelen kan ik u niet bepaald aanbevelen. Trouwens, dat is op het ogenblik gewoonweg sociaal onaanvaardbaar. Maar ik geloof toch wel, dat, wanneer je iemand die vampirisme bedrijft, elke keer weer van je afdrijft, hem een schok geeft (al is het alleen maar door een ernstig gesprek opeens te veranderen) kunt voorkomen, dat zo iemand geheel daaraan verslaafd geraakt. Dus als zo iemand je krachten steelt en gelijktijdig zit te emmeren over alle zorgen van de wereld, gooi je er bijvoorbeeld een schuine bak tegenaan. Als je dat een paar keer hebt gedaan, ben je waarschijnlijk al een heel eind verder. U lacht alweer. Maar het opeens en plotseling onverwacht veranderen van een gedachtenpatroon en de hele sfeer, is vaak reeds voldoende. Dus wanneer iemand bezig is en gelijktijdig een vrolijk betoog houdt om je te boeien, stel je maar een paar domme vragen of zo, dat breekt en helpt ook vaak. Zo

iemand is dan meteen van zijn apootje af en doordoor meestal gelijktijdig van zijn aftapperij.

Vraag: Maar het is toch een soort ziekte, naar mij lijkt?

Antwoord: Ziekte, ziekte? Ach, in de moderne maatschappij is alles een soort ziekte. Wanneer iemand voortdurend ongevraagd in auto's van anderen uit rijden gaat en ze desnoods nog in de prak rijdt, meent men dat er verzachtende omstandigheden aanwezig zijn wanneer je maar duidelijk kunt maken dat het een ziekelijke bevestiging is. Nu is het ook, volgens mij, wel ziekelijk zoiets te doen. Maar naar mijn mening kun je een dergelijke ziekelijke bevestiging beter genezen door iemand een stevig pak slaag te geven (of, wanneer je dit onaanvaardbaar acht door zo iemand een eigen wagen te geven) dan door te zeggen: laten wij het maar niet al te zwaar opvatten, want het is een arme zieke jongen. Op dezelfde manier moet u het hier ook bezien. Op het ogenblik dat wij ziekteverschijnselen, die algemeen voor kunnen komen, als zodanig gaan aanvaarden en daardoor in feite verontschuldigen, zullen wij de kwaal niet kunnen genezen. En dan zullen wij op grond daarvan, wanneer wij eerlijk zijn, ook toe moeten geven dat onze gehele orde en maatschappelijke opvattingen kennelijk niet deugen, daar anders een dergelijk algemene kwaal niet op zou treden. Men zou dus eigen wezen, scholing en wijze van leven geheel moeten gaan veranderen (wie is daartoe bereid tegenwoordig) of zeggen: het kan wel een ziektebeeld zijn, maar wanneer wij met 'dressuur' de symptomen kunnen onderdrukken, is het beter die dressuur alvast maar toe te passen. Wanneer de patiënt dan genezen is, is het tijd genoeg om medelijden te tonen.

Vraag: Vindt u dit juist?

Antwoord: Er bestaat een oud gezegde dat hierop slaat: zachte heelmeesters maken stinkende wonden. En kijk maar eens wat er gebeurt wanneer een dokter bang is zijn patiënten pijn te doen. Op het ogenblik dat hij eindelijk besluit dat de blindedarm er nu toch uit zal moeten, overlijdt de patiënt aan buikvliesontsteking.

Reactie: Dat is geen methode: als dat je iemand, wanneer hij ziek is, ranselt en het hem kwalijk neemt.

Spreker: Je moogt het hem niet kwalijk nemen, maar voor eigen bestwil moet je, zelfs wanneer het pijnlijk is, de zieke naar het normale terugbrengen, zo goed je kunt. In ons geval betekent het dat je iemand moet schokken tot hij uit zijn verkeerde houding loskomt. Wanneer je niet in zou mogen grijpen, zouden er op den duur ernstige gevallen komen. En dan vindt eenieder het heel normaal dat een psychiater een schokkuur geeft, die heel wat erger en pijnlijker is dan een pak slaag op zijn tijd. Uw redenering komt erop neer, dat dit als genezing toelaatbaar is, maar dat je, omdat het een ziekteverschijnsel is, niet iemand voordien reeds een pak slaag mag geven om hem van de verkeerde instelling af te brengen. Dat zou erop neer kunnen komen, dat u beweert dat wij zo vredelievend moeten zijn dat wij alles maar moeten dulden.

Dat hebben ze indertijd gedaan met Hitler. Ze hebben gezegd: de man zit wel achter de joden aan en dat is natuurlijk erg, maar de man zal het zo kwaad wel niet bedoelen. Het is immers een Staat, die zich eerst nieuw moet oriënteren. Toen trok men Saarland binnen en ze zeiden: nu ja, de man heeft eigenlijk niet helemaal ongelijk. De manier waarop, is natuurlijk niet juist, maar nu ja, omentwille van de vrede, laat hem maar. Toen trok hij Oostenrijk binnen. Men vond het wel bedenkelijk, maar deed niets. Enzovoorts. Met als gevolg dat zij half Europa in puin hebben moeten gooien om de zaak weer enigszins recht te krijgen. En dat, terwijl zij met een flink optreden, een enkel flink pak slaag (mentaal desnoods) in het begin de gehele tweede wereldoorlog overbodig hadden kunnen maken. Misschien meent u dat men tegen mensen met ziekelijke neigingen (en vampirisme is dat) toegeeflijk moet zijn tot zij het te erg maken, om dan fors in te grijpen. Maar ik meen dat u dan onlogischer denkt dan ik. Want dit hebt u geïmpliceerd.

Reactie: U stelt dat je een zieke een pak slaag moet geven!

Spreker: Ik heb gesteld dat je, wanneer een beginnende kwaal bestreden kan worden met een schok of een pak slaag, men niet moet aarzelen die therapie toe te passen. Ik heb verder

verteld hoe men de mensen in het verleden benaderde en ranselde. Daarna heb ik gesteld dat een schok in vele gevallen bij beginnende vampiers voldoende is om een verder gaan van de verkeerde neiging te voorkomen. Misschien wilt u nu gaan beweren dat ik gezegd heb, dat je die mensen dan maar met zweepen tot bloedens toe moet slaan. Ik heb het niet zo gezegd, maar ga uw gang. Wanneer wij al ruzie gaan maken in de Orde der Verdraagzamen, laten wij het dan goed doen.

Vraag: Uit uw accent maak ik op dat u emotioneel gebonden bent met die Hitlergeschiedenis. Maak ik een fout, wanneer ik stel dat Hitler eens het spelletje speelde dat Rusland nu speelt?

Antwoord: Het is niet alleen Rusland, dat een dergelijk spel speelt. Het zijn alle mensen in de wereld die stellen: zolang het ons goed gaat, kunnen anderen hun gang gaan. Maar wanneer wij niet verder kunnen zoals wij willen, is het de schuld van anderen, want wij hebben zoveel geduld gehad, wij kunnen geen schuld zijn. Een argument van Hitler eens. Een argument tegenover Tjecho-Slowakije nu en zelfs een excuus voor prijsstijgingen dichterbij huis. En discriminatie kennen wij overal, zelfs in Nederland. Er zijn hier ook nog rotjoden, wist u dat? Laat ons dan eerlijk zijn en niet een bepaalde partij de schuld geven, maar eerder stellen dat laksheid wanneer het om recht gaat, laksheid waar het gaat om discriminatie tegen minderheden enzovoorts, overal bestaat. Met andere woorden, richt u niet tegen een bepaald land, maar tegen een bepaalde mentaliteit. Verzet u tegen de mentaliteit, die aan anderen alle vrijheid misgunt, omdat men vreest zichzelf dan niet meer te kunnen handhaven. Een mentaliteit, die bereid is te strijden in Biafra of Vietnam tot de laatste Biafraan of Vietnamees is omgekomen. Degenen die dergelijke dingen over hun kant laten gaan en wanneer het lastig wordt anderen daarop aanvallen hebben precies dezelfde mentaliteit als degenen, die eens uitriepen: "die Joden sind Schuld" of: "alle Duitsers zijn schuldig".

Vraag: Maar maakt bijvoorbeeld Rusland het niet mogelijk, dat binnenkort Israël onder de voet gelopen wordt. Ik denk nu aan Ezechiël.

Antwoord: U moogt aan Ezechiël denken. Ik denk in dit verband nog liever aan Jesaja 2. Eén ding is wel zeker: als Rusland het niet doet, doet wel een of andere oliemogendheid het. Want het merendeel van dergelijke oorlogen worden niet gevoerd tegen of voor de mensen, maar omentwille van macht en centen. Dat heet dan de economische belangen, die vóór alle geweten moeten staan. Wat dat betreft, geef ik voor geen van de partijen nog een cent. Want de mensen die aan de top zitten, denken niet meer in menselijke termen, die denken in termen van: onze fabrieken, werkgelegenheid, beleggingen, handhaving van aanzien enzovoorts. De gewone man telt niet. Dit is de fout. Ga dan eerst eens tekeer tegen alle mensen in uw omgeving, die menen dat de gewone man er eigenlijk niet zo op aankomt, zolang zij het maar goed hebben. Dan kunt u later altijd nog tegen Rusland of Amerika gaan ageren. Ik zie het zo: er wordt in Nederland gediscrimineerd tegen de Surinamers. Laat men daar eens tegen protesteren in plaats van zich bezig te houden met rassenproblemen in Amerika of Zuid-Afrika. Men maakt zich druk over de censuur, die weer in Tjecho-Slowakije is ingesteld. Maar het zou beter zijn, zich eens druk te maken over de onjuiste en onvolledige voorlichting, die door instanties hier te lande wordt gegeven. In Duitsland waren de mensen ook niet zo erg tegen de joden als het wel leek. Andere joden waren misschien schuldig, maar meneer Cohen op de hoek kenden zij, dat was een heel fatsoenlijke jodenman. Het was erg voor hem dat hij een jood was, want hij had het niet verdiend. Maar ja, je kon je maar beter niet met hem bemoeien, nietwaar. Anders kreeg je zelf nog last en misschien kostte het je je baantje. Zo begon het toen en zo begint het nu nog. Het is aardig om te zeggen, dat de regeerders alleen de schuld voor dat alles dragen. Maar ik zeg: verander liever de mentaliteit van de gewone man eens wat. Dan gebeurt zoiets niet meer. Leer de eenvoudige mensen in de eerste plaats te handelen volgens hetgeen zij als rechtvaardig en juist zien, wat het ook kosten moge. Maar laten wij daarover niet verder spreken. Het heeft weinig met vampirisme te maken. Hoogstens slaat het op menselijk onverstand.

Vraag: Indien anderen bewust trachten je in beroep of werk te treffen, hoe kun je je daartegen dan verweren?

Antwoord: Indien het met meer fysieke middelen gebeurt, stel wat je kunt aan gelijke middelen daartegenover. En als je het zelf niet aankunt, is er misschien wel iemand, die het voor een kleine beloning voor je opknapt. Licht het op meer psychisch vlak, vraag je dan eerst af of het een kwestie van intrige is. Zo ja, help ze daarbij, maar dan zo, dat je op een gegeven ogenblik iedereen duidelijk kunt maken, in hoeverre zij het hebben mis gehad. Wakker een paar verkeerde denkbepelden of illusies aan, zonder dat daarbij feiten een rol spelen en je komt en heel eind. Is het meer magisch (het is geen vampirisme, waarover wij nu spreken, maar het zou magie kunnen zijn) dan is de oplossing eenvoudig. Wanneer je het gevoel hebt, dat iemand je op deze wijze tracht te treffen, zeg je tegen jezelf: dat, wat ik zo juist mogelijk en volgens eigen inzichten goed met zelfvertrouwen doe, kan niemand aantasten. Dan heb je een schild en degene, die je rommel geestelijk toestuurt, krijgt eigen zending postkerend thuis. Dan zal hij zelf misschien even in de ellende zitten, maar mogelijk wordt hij daarvan wat wijzer.

Vraag: Kan men weerwolfachtige uittredingen van deelnemers aan bepaalde praktijken misschien mede voor de legende verantwoordelijk stellen? Dergelijke praktijken kwamen, naar ik meen, nog voor in het 19e eeuwse Rusland.

Antwoord: Dergelijke uittredingen hebben niet veel met de werkelijkheid te maken, zoals u zult begrijpen. Het is echter een feit, dat bij bepaalde natuurrites (niet noodzakelijkerwijze dus kwade rites) mensen probeerden om in gestalte van dieren te leven. Enkeligen hebben daarvan misschien ook wel een verkeerd gebruik gemaakt. Ik neem aan dat de verhalen hierover mee hebben gewerkt bij de karakterbepaling van de legende. Voor hedendaagse herinneringen daaraan verwijs ik u naar de heksenlegenden van Rusland (Baba Yage en dergelijke) waarin inderdaad nog dergelijke verhalen voorkomen en als u die sprookjes goed leest (want sprookjes zijn vaak volkswijsheid met een nieuw jasje aan) zult u zien dat ook de natuurkrachten daarin worden voorgesteld als in vorm veranderlijke wezens. U zult dan begrijpen dat de identificatie bij bepaalde rites met die natuurkrachten plus het veel optreden van wolven in dit land de vorming van bepaalde wolfslegenden in de hand heeft gewerkt. Maar de bron van de wolflegende en de weerwolflegende moeten wij zoeken in Hongarije en Roemenië. Hier vinden wij zuivere weerwolf verhalen, die in Rusland zelf niet voorkomen. In Rusland vinden wij wel verhalen over dodende geesten, die uitgaan, maar dat valt onder de Kaukasische legenden. Maar dezen hebben met vampirisme weinig of niets te maken. Het geheel ligt hier meer in de richting van de zogenaamde wraakmagie.

Vraag: Die dodende geesten hebben volgens de film wel iets met vampirisme te maken, omdat zij krachten nodig hebben om hun lichaam (ik weet niet precies wat het is) in leven te houden.

Antwoord: Dat is niet helemaal waar. Tussen haakjes: wanneer je alles, wat je over vampiers weet, van de film weet, weet je niets. Kort gezegd, wanneer ik een zogenaamde wrekende geest roep, zal ik een bestaande entiteit oproepen of een astrale figuur bouwen. Dat ligt maar aan de wijze, waarop ik te werk ga. Opbouwen gebeurt in primitieve gemeenschappen altijd met een zogenaamd groot quorum van 13 personen. Bij het zenden van een geest kan twee reeds een quorum zijn. Let wel, dit zijn geen demonen, zoals in andere vormen van magie worden opgeroepen. Aan een dergelijke geest leen je je eigen kracht. Iets van je eigen fluïde als het ware verbindt aan die lening een bepaalde opdracht. Kan de geest die opdracht vervullen, dan zal hij jouw fluïde gebruiken om de daad te volvoeren. Hij gebruikt daarvoor dus niets van zichzelf, maar alleen wat hij van jou geleend heeft. Daar hij dit echter in zichzelf reeds onmiddellijk vormgeeft als wapen (mede volgens de opdracht) zal hij, zodra hij op de vlucht wordt gejaagd, je fluïde terug laten gaan naar jou. Daar het nog niet in andere kracht is opgelost, keert het inderdaad tot je terug, maar is nu in de vorm van het wapen, dat tegen de ander volgens opdracht gebruikt had moeten worden en zal je daarom zelf treffen. Dit kan dodelijk zijn.

Vraag: Kan men het 'zich leeggezogen voelen' ook bemerken aan een lek rond het heiligbeen? In massage en therapie lijkt het vaak op het gevoel een knak in de rug te hebben.

Antwoord: Over de knak in de rug kan ik natuurlijk weinig zeggen. Stel, wanneer je te maken hebt met een zogenaamd lek in de aura, zal dit zich ofwel bij de aanzet van het achterhoofd bevinden, dan wel bij een van de chakra's in de buurt. Treedt elders lek op, dan spreken wij van een eenvoudige beschadiging, die veelal met een enkele passe reeds te herstellen is. Hebben wij te maken met een bewuste aantapping, dan is het maar de vraag waar en hoe dit gebeurt. De werkelijke aantap ligt (zoals reeds gezegd) steeds bij een van de chakra's in de buurt, maar de weerpain zal veelal bepaald worden door de wijze, waarop degene die aftapt, vat op u kreeg. Ben je gevoelig genoeg, dan zal bij massage of magnetiseren iets gevoeld worden dat op een wonde lijkt. Bij een werkelijk hinderlijke of gevaarlijke aantapping is de 'wonde' ongeveer een handpalm groot. Je voelt dit veelal als bittere koude, soms gepaard gaande met trillingen. Is dit het geval dan kunnen wij het niet onmiddellijk opheffen, maar is het wel mogelijk de zaak af te schermen, waardoor je er als het ware een korstje overheen legt in de hoop, dat de aantapping door rust zal genezen. Zijn er te veel van dergelijke wonden (wat overigens zeldzaam is), dan kunnen wij deze werkwijze niet volgen, daar de aura zelf in contact met de omgeving moet kunnen blijven. Een uitweg is dan eventueel de magische afscherming door middel van een ring, die echter na hoogstens drie dagen verbroken dient te worden.

Vraag: Mag men bewust kracht putten uit een hoeveelheid energie, die tijdens een discussie in een groep vrijkomt?

Antwoord: Zolang u niet put uit één enkele of enkele bepaalde personen daarbij, is dit uw volste recht. U put immers voortdurend kracht uit uw omgeving, of u dit nu weet of niet. Waarom zou u het dan niet doen met krachten die tijdens een discussie op een gegeven ogenblik vrij komen? Er is hiertegen geen bezwaar, zolang u de kracht aan de omgeving ontnemt en niet aan één of enkele mensen in het bijzonder. Vampirisme is juist het onttrekken van de levenskracht aan een ander. Mag ik een vergelijking geven? Wanneer er hier een tafel vol eten staat, bestemd voor allen, eet dan maar raak. Wanneer de anderen ook honger hebben zullen zij heus wel mee eten. Maar als iemand een eigen bordje heeft, waarop precies zijn eigen portie ligt, wordt het wat anders.

Vraag: Ik las in een boek over witte magie van Alice Baily dat iemand, die op het pad van inwijding is en reeds wat gevorderd is, door de krachten van het duister, geestelijke vampiers, wordt aangevallen, wat zich manifesteert als een geweldige moeheid, loomheid, kramp in de leden en het onderstuk van de rug. Wat is uw commentaar?

Antwoord: In de eerste plaats vind ik dat u die vampiers er heel handig hebt bijgehaald. Want Baily spreekt niet over vampiers, maar over demonen, krachten uit het duister, meer niet. Onthoudt nu maar een ding: het merendeel van de krachten uit het duister, die je werkelijk moet vrezen, leven in jezelf. Demonen kunnen je alleen benaderen, wanneer je ergens met die demonen verwant bent. Dat betekent dat iemand, die een zekere inwijding doormaakt, tijdelijk kwetsbaar kan zijn, omdat hij bewust wordt van zijn eigen onvolkomenheden maar dezen niet gelijktijdig weet te overwinnen of prijs te geven. Dit maakt hem (haar) bijzonder vatbaar voor alle trillingen, die op dit terrein werken. Een duistere kracht kan dus, misschien via gedachteleven of tijdens een uittrekking, de gerichtheid van de persoon zo beïnvloeden, dat hij er zelfs kracht van zou kunnen afnemen. Het meeste echter gaat teloor in de pogingen van de halvingewijde om zichzelf te handhaven. Met vampiers heeft dit dus niet veel te maken. Vampirisme is in feite een kwestie van diefstal. Dit is geen diefstal. Vaak is het strijd, in het eenvoudigste geval een uitlokking door de waan van goedheid. Het lijkt dan op iemand, die zijn volle portemonnaie open op straat legt, in een menigte van zeer arme mensen. Hij kan later natuurlijk wel zeggen dat de mensen oneerlijk zijn, maar ik zeg in dat geval maar: je moet met je overvloed niemand uitdagen, zelfs een geest niet. Er bestaan vele mogelijkheden om je tegen dergelijke aantastingen te beschermen. Ook Baily geeft er enkele van. De meest eenvoudige is echter altijd weer: denk zozeer aan het goede en wijze, dat je hebt ontdekt, zodat je geen tijd over houdt om aan je eigen fouten te denken. Het verderf van de meeste mensen, die iets goeds willen, is wel dat zij zich zozeer bewust worden van alle fouten, die er zijn begaan of die zij hebben begaan, dat zij aan het goede niet meer toekomen en het slachtoffer worden van eenieder, die soortgelijke fouten heeft.

Vraag: Dus vermoeidheid, die optreedt bij mensen die zich geestelijk trainen, hoeft niet op het onderwerp te slaan?

Antwoord: Dat hoeft zeker niet. Iemand die hersenwerk doet, wordt moe. Iemand die geestelijk werk doet, werkt niet alleen met de hersenen, maar doet vaak werk waarbij het gehele levenslichaam en alles betrokken is. Komt dat levenslichaam half afgepeigerd in zijn body terug, dan kan het niet alleen de zaak opeens in orde brengen. De reactie van de mens is dan: oei, wat heb ik een pijn, wat ben ik moe. Zo eenvoudig is het allemaal.

Vraag: Waarom zijn mensen, die veel aan zelferkenning doen, vaak zo somber?

Antwoord: Geen wonder. Wanneer je even in de spiegel kijkt, vind je dat het best meevalt. Maar kijk je wat langer, dan zie je alle foutjes, waar je eerst overheen hebt gekeken en dan heb je weer malaise. En ook dit is weer eenvoudig. Misschien te eenvoudig. Wanneer je iemand op straat een gouden tientje aanbiedt voor een dubbeltje, dan vertrouwt hij je niet en loopt door. Maar zeg je nu: je krijgt het voor een dubbeltje, wanneer je vijf keren rond mij gehinkeld hebt met je vingers aan je neus, dan wil men het onmiddellijk hebben. Ik meen dat het ook met vampirisme vaak die kant uitgaat. Het is iets wat bestaat. Het is iets, wat natuurlijk voor eenieder van belang kan zijn. Zeker wanneer hij op een eenvoudige wijze de mogelijkheid tot bestrijden daarvan leert zien. Maar hoe ingewikkelder je het maakt, hoe meer je jezelf moe maakt, zonder dat er reden voor is. En dat doet men kennelijk liever.

Een mens zou moeten leren vandaag altijd te doen wat er vandaag gedaan moet worden en dat zo eenvoudig, als dit vandaag maar kan. Hij moet de dingen niet vandaag ingewikkelder maken in de dwaze hoop dat het morgen gemakkelijker zal gaan, want dan zal het morgen nog moeilijker zijn. Zeker wanneer het gaat om het voorkomen van vampirisme, het stelen van geestelijke krachten en levenskrachten, om allerhande eigenaardige verschijnselen in de natuur. Breng het terug tot de eenvoud en handel er vandaag mee. Denk niet dat je er rustig over moet nadenken onder het motto: wanneer er vandaag een vampier komt, laat ik hem rustig zijn gang gaan, want morgen heb ik alles pas uitgekiend op de juiste wijze. Scherm je eenvoudig vandaag af, ook al begrijp je de zaak nog niet helemaal. Probeer het doodgewoon. Meer niet. Wanneer je voortdurend blijft proberen die zaken recht te zetten, zul je zien dat geen vampier meer krachten van je kan stelen. Dan zul je zien, dat je, wanneer iemand dit onbewust doet, je niet alleen begrijpt dat hij het doet, maar zelfs leert hoe hem er met zo weinig mogelijk schade van af te brengen. Dan zul je zien, dat je voor jezelf en anderen de wereld gezonder kunt maken. En met ideeën is het al net zo. Wanneer je merkt dat iemand je altijd je eigen denkbeelden terugspeelt, kun je er dan mee lachen. Je wordt niet boos, maar houdt eenvoudig alles voor je wat je meent dat in contact met die ander niet nodig is. Op die manier kom je verder. Dat geloof ik tenminste en ik hoop dat u erin slaagt het waar te maken. Goedenavond.

d.d. 11 april 1969